

[ROZBŁĄKAĆ SIĘ *vb pf*

3 pl m pers praet rozbłąkali się.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Błąkając się rozejść się w różne miejsca [od kogo = opuszczając kogoś]:

Zwrot: »różno [= w różne strony] się rozbłąkać«: Tamże naszych, co z królem biegli, [Niemcy] rozerwali, Iż się różno od króla wszyscy rozbłąkali. StryjPoczął 485.

Formacje współrdzenne cf BŁĄKAĆ SIĘ (Errata).

KW, (LWil)